

Κυριακή 13 Απριλίου 2014. Κυριακή τῶν Βαΐων.

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Βαΐων δ'· Νηπίων ἐξ ἀκάκων Χριστέ...Ἴδὸν ὁ Βασιλεύς σου Σιών...Κροτήσωμεν συμφώνως πιστοί...Βαῖα ἀρετῶν ἀδελφοί...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὅμοιον· Ὁ νῶτοις Χερουβὶμ ὡς Θεός...Εἶτα τό· Φῶς ἰλαρόν...χῦμα ὑπὸ τοῦ προεστῶτος, τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον, ψάλλομεν τὰ γ' ἀποστιχα προσόμοια τῶν Βαΐων· Λαμπρύνου ἡ Σιών... Ἀγάλλεσθε Ἀδάμ...Ὁ ἄνω σὺν Πατρὶ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὅμοιον· Ὑμῶ σου τὴν φρικτὴν...Εἶτα τό· Νῦν ἀπολύεις...Τρισάγιον...καὶ τὰ ἀπολυτικά· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἕτερον· Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος...Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Ἀναγινώσκομεν τὸ μικρὸν ἐν τῷ νάρθηκι, ἄνευ κανόνος καὶ οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ...Εἶτα τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ὅλον, ἥτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὰ ε' ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦντες αὐτὰ· Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...Ὁ ἔχων θρόνον Οὐρανόν...Δεῦτε, καὶ ἡμεῖς σήμερον...Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν...Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα... Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...Καὶ νῦν·

πάλιν τὸ αὐτό...Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ γ' ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς α'. Ἐκάλεσεν Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ...(Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα, Κεφ. ΜΘ' 1-2, 8-12), β'. Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφοδρά, θυγάτερ Σιών... (Προφητείας Σοφονίου τὸ ἀνάγνωσμα, Κεφ. Γ' 14-19), γ'. Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφοδρά, θυγάτερ Σιών...(Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. Θ' 15-19). Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ ε' ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα...Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱός...Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...Εἰσερχομένου σου Κύριε...Δόξα σοι Χριστέ...Δόξα...Καὶ νῦν... τὸ ἰδιόμελον· Πρὸ ἕξ ἡμερῶν, τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα...Εἰς τὸν στίχον, τὰ γ' ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών...Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον...Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...Καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό...Τό· Νῦν ἀπολύεις...Τρισάγιον...Ἀπολυτικά· Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...δὶς, καὶ τὸ ἕτερον· Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...ἅπαξ. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ οὔσης ἀγρυπνίας, ὁ μὲν μέγας ἑσπερινὸς γίνεται ἀπαραλάκτως ὡς ἄνω προεγρᾶφη, καὶ μετὰ τὰ ἀπολυτικά ἀπόλυσις τελεία. Εἰς δὲ τὸ **Μεσονυκτικόν**, ὁ ν' ψαλμὸς μόνον, εἶτα· τρισάγιον, τὸ ἀπολυτικίον· Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...ἅπαξ, αἱ δεήσεις, ἀπόλυσις.. Εὐξώμεθα...καὶ τὸ· Δι' εὐχῶν.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τα Ἀπολυτικά· Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...δὶς, καὶ τὸ ἕτερον· Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα· Μετὰ κλά-

δων νοητώς...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἕτερον· *Τεταρταῖον Λάζαρον*...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν*. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν*. Ἀλληλούϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι*. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα· *Ἐπὶ φίλῳ σου Χριστέ*...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἕτερον· *Αἰνέσατε συμφώνως*...Εἶτα ὁ πολυέλεος, μεθ' ὃν τὸ κάθισμα· Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ πάλου...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...Εἶτα· Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον· *Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον*. Στίχος· *Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ*. Τὸ· *Πᾶσα πνοή*...εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς πρὸ τῶν ἀγίων θυρῶν. *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*...οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ψάλλομεν τὸν ν' ψαλμὸν εἰς ἤχον β', μεθ' ὃν Δόξα· *Σήμερον ὁ Χριστός*...Καὶ νῦν· *πάλιν τὸ αὐτό*...Εἶτα τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· *Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*...Ἐν ᾧ δὲ ψάλλεται ὁ ν' ψαλμός, ἐξέρχεται ὡς συνήθως ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ προσέρχονται κατὰ τάξιν πάντες καὶ ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· εἶτα δὲ ἀσπασάμενος ἕκαστος τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπέρχεται εἰς τὴν εἰκόνα τῶν Βαΐων καὶ ἀσπάζεται αὐτήν, καὶ ἀκολουθῶς προσέρχεται πρὸς τὸν ἡγούμενον ἢ πρὸς τὸν προεστώτα, ὅστις διανέμει ἐκάστῳ τὰ βαΐα, ὁ δὲ λαμβάνων ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν βαΐων, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*...Εἶτα, **ψάλλομεν τὸν κανόνα** τῶν βαΐων εἰς ἰδ' τροπάρια, ἥτοι τὸν εἰρμὸν δὶς, ἄνευ στίχου καὶ τὰ τροπάρια εἰς ιβ', λέγοντες ἐν ἐκάστῳ τὸν στίχον· *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι*, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάτης ᾠδῆς τὸ· *Δόξα*...καὶ τὸ· *Καὶ νῦν*...Καὶ μεθ' ἑκαστῆν ᾠδὴν ἔσχατον ψάλλομεν τὴν καταβασίαν αὐτῆς, ἥτοι τὸν εἰρμὸν ἐκάστης· *Ἐφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου*...κτλ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, χῦμα ἢ ὑπακοή· *Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον*...Ἀφ' ἑκτῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· *Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ*...καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς· *Ἐπειδὴ*

Ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε...Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται, ἀλλὰ ψάλλεται μόνη ἢ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἐξαποστειλάριον ψάλλομεν μόνον τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ'. Εἶτα τοὺς αἶνους, ἐν οἷς ἰστώμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ δ' ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα· Ὁ πλειστος ὄχλος Κύριε... Μέλλοντός σου εἰσιέναι...Εξέλθετε ἔθνη...Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν... Δόξα...Καὶ νῦν..τὸ ἰδιόμελον· Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον· Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις καὶ ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκια· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν... Δόξα...τὸ ἕτερον· Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ...

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ψάλλομεν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' ἀντίφωνον λέγομεν τὸ Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου καθεσθείς...εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...ἐκ γ'. Εἰσοδικὸν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς...ὁ ἐπὶ πῶλου ὄνου καθεσθείς...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...Δόξα...τὸ ἕτερον· Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ...Τρισάγιον. Προκείμενον, ἀπόστολος, ἀλληλουιάριον καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς: Ἀπόστολος· Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε... (Φιλιπ. δ' 4-9), ὁ ζητεῖ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Εὐαγγέλιον· Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν...(Ἰωάν. ιβ' 1-18), ὁ ζητεῖ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ ἀγίου Ἰωάν-

νου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...Κοινωνικὸν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου...Ἀντὶ δὲ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς...λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...Πληρωθῆτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ἰψώσω σὲ ὁ Θεὸς μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων ἑσπέρας

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, μετὰ τὸν προοιμιακόν, καὶ ἄνευ στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἰδιόμελα τῶν Βαΐων· Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις...Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον...Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος...δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα· Χαῖρε καὶ εὐφραίνου...Καὶ νῦν· Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος...Εἴσοδος, τὸ· Φῶς ἰλαρόν...καὶ τὸ προκείμενον· Ἴδὸν δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον...μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον, τὰ ἰδιόμελα· Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων...Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν...Συναγωγὴ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς...μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων...Καὶ νῦν· Φοβερόν ἐμπεσεῖν...Εἶτα τὸ· Νῦν ἀπολύεις...τὸ· Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια· Θεοτόκε Παρθένε...Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...Δόξα· Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...Καὶ νῦν· Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαχνίαν..., μετὰ τῶν μετανοιῶν αὐτῶν. Τὸ· Κύριε ἐλέησον μ', τὸ· Ἐπουράνιε βασιλεῦ...καὶ ποιῶμεν γ' μεγάλας μετανοίας εἶτα ἀπόλυσις οὕτω· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι. Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...Μεθ' ἣν ἡ συνήθης συγχώρησις, καθ' ἣν ὁ ἀριστερὸς χορὸς ψάλλει τὸ· Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...Καὶ εἶτα τὸ· Δι' εὐχῶν...

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ ἀποδειπνον

Ἀναγινώσκεται ὡς καὶ ἐν ταῖς παρελθοῦσαις Κυριακαῖς ἑσπέρας, τὸ μέγα ἀποδειπνον χῦμα ἐν τῷ νάρθηκι. Μετὰ δὲ τὸ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...ψάλλομεν τὸ τριῶδον· Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην...ἄνευ εἰρμῶν, μετὰ

τοῦ στίχου· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Μετὰ τὴν α' ὠδὴν, κάθισμα· Τῆς συκῆς τὸ ἔγκλημα...ἅπαξ. Μετὰ δὲ τὴν θ' ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία...Εἶτα, τρισάγιον...μετανοίας γ', τὸ· Κύριε τῶν δυνάμεων...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ χῦμα, καὶ τὰ ἐξῆς: Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...αἱ τυπωμέναι ις' μετάνοιαι· εἶτα τὸ· τρισάγιον...μετανοίας γ'. Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ αἱ εὐχαί· Ἄσπιλε ἀμόλυντε...καὶ αἱ ἕτεραι. Μεθ' ἃς ἡ εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας, τὸ· Εὐξώμεθα...καὶ τὸ· Δι' εὐχῶν...

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ρώμης ἐψάλλει εἰς τὰ ἀπόδειπνα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

Ἐτέρα: Ἰστέον ὅτι τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...ψάλλεται ἐν ὄλαις ταῖς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς Κυριακαῖς, ὡς καὶ ἐν τῇ παρούσῃ, μετὰ μέλους· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδος, εἶπερ δηλονότι οὐ γίνεται Προηγιασμένη, χῦμα λέγεται.

Ἐτέρα: Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἐπιλαχόντων ἀγίων ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου (12 Ἀπριλίου) ἕως τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα (27 Ἀπριλίου) ἔχουν ψαλλεῖ εἰς τὰ ἀπόδειπνα τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς.

Εἶδησις: Ἰστέον ὅτι κατὰ τὴν ἀγίαν καὶ Μεγάλῃν Ἑβδομάδα, ἅπαξ πληροῦμεν τὸ Ψαλτήριον, καὶ λέγομεν τῇ Μεγάλῃ Δευτέρῃ εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα γ' καὶ εἰς τὴν τριθέκτην β', ὁμοίως καὶ τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ καθίσματά ε' καὶ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ καθίσματα ε' καὶ οὕτω τελειοῦται ἐν δὲ τοῖς ἐσπερινοῖς τῶν τριῶν τούτων ἡμερῶν στιχολογοῦμεν τὰ· Πρὸς Κύριον...Ὁ δὲ ἄνωμος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι λέγεται ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδος, στιχολογεῖται καὶ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸν ὄρθρον.